

“Els millors jugadors del Barça jugaran un dia a la USAP”

Aquest juliol, el club ha anunciat l'arribada de quatre jugadors internacionals que refermen les ambicions de l'equip de Perpinyà de cara a la lliga francesa de rugbi. En els darrers quatre anys l'equip que dirigeix Marcel Dagrenat ha sabut negociar el salt cap al professionalisme.

Marcel Dagrenat és el president de la USAP (l'equip de rugbi de Perpinyà) des del 2000, data en la qual el rugbi ha iniciat la seva revolució cap al professionalisme. Aquest empresari, propietari de diversos hipermercats que va acabar de vendre el 2003, ha elaborat una vertadera estratègia d'empresa que ha portat el club de Perpinyà a les primeres files de la nova lliga. La USAP és avui el cinquè pressupost francès, amb una massa salarial de 5,7 milions d'euros. Marcel Dagrenat,

que avui es dedica plenament al seu paper de president de manera altruista, passarà a la història del club com l'arquitecte de l'era professional. Dagrenat serà recordat també com el primer president de la USAP que s'obre cap al Principat de Catalunya i crea un pont amb el Barça i diverses empreses de les comarques gironines i barcelonines.

—La USAP ha reeixit a fer-se un lloc en el rugbi professional, mentre que altres equips històrics com ara

Besiers o Bordes no van sobreviure la reducció de l'elit. Quina va ser la clau d'aquest èxit ?

—La USAP va iniciar un canvi de direcció de 180 graus el mateix dia en què el professionalisme va començar a existir en aquest sector, mentre que molts clubs no hi van creure i van perdre temps. Calia iniciar un treball de màrqueting al costat de l'esportiu per generar capital suficient i aconseguir estar a l'altura. Els equips que no han sabut fer aquesta feina ja no estan aquí, per aquesta raó ens trobem ara amb 14 clubs de primera divisió. Tinc por fins i tot que aviat ens podem trobar amb 12, ja que al meu parer alguns equips encara van amb retard.

—De fet, enguany passarem de 16 a 14 equips a la primera divisió... Què se n'ha de témer, de la nova estructura del campionat?

—Penso que l'elit es reduirà de nou en les tres o quatre temporades vinents, ja que els equips que lideren el campionat continuen progressant i augmenten el

“Apostem per dir ‘sem catalans’, reivindiquem la nostra identitat catalana”

volum de negoci, així com, consegüentment, el seu potencial de jugadors, comparat amb altres clubs que no s'han dotat d'aquests mitjans. L'exemple més clar d'avui és Besiers (que enguany baixa de categoria) o Narbona i Agen, que treuen mal a seguir el ritme. Avui dia hi ha una vertadera economia del rugbi, i sense una veritable estratègia d'empresa només s'aconsegueixen alguns cops. La USAP, en canvi, vol durar. Vam renovar l'estadi Aimé Giral, amb llotges, un restaurant, cellers, botigues... Tot això, per generar un volum de negoci. Cal entendre que, a diferència de molts clubs francesos, nosaltres no tenim cap mecen. Tampoc no tenim cap gran empresa, com per exemple Montferrant, que té Michelin, o Castres, que té el suport dels laboratoris Fabre. El nostre pressupost era de 4 milions d'euros fa cinc anys, enguany són 8 milions. I no és pas gràcies a un patrocinador gros ni a cap xec de l'Ajuntament, sinó gràcies al màrqueting i al merxandatge.

—Seguint aquest ritme, el rugbi acabarà un dia per remenar tants diners com el futbol?

—Crec que no, simplement pel fet que el futbol ha arribat a un nivell força important. Però els pressupostos s'han doblat en poc temps. Penso que aquest ritme continuarà fins al 2010, més o menys. Caldrà veure el que esdevindrà amb el rugbi després de la Copa del Món del 2007. El dia que el campionat francès sigui retransmès en obert tindrem una altra audiència. Avui dia el rugbi encara no capta prou quotes de mercat perquè les televisions nacionals s'hi interessin.

—La USAP es comunica sistemàticament en català al costat del francès, cosa que poques entitats o empreses gosen a fer a la Catalunya del Nord. En aquest sentit també teniu un temps d'avançada?

—O es fan les coses tímidament o es fan com cal. Nosaltres considerem que

som un club francès que té també la particularitat de formar part del conjunt català. Sovint sento a dir Catalunya Nord i Catalunya Sud, jo considero que hi ha un gran espai que es diu Catalunya, amb una llengua parlada per milions de persones. Nosaltres apostem per dir “sem catalans”, reivindiquem la nostra identitat catalana. No en tenim vergonya, sinó al contrari, n'estem orgullosos. Aquesta voluntat es tradueix pels colors sang i or a la samarreta i l'aplicació estricta del bilingüisme tant a dins de l'estadi com en totes les campanyes de comunicació.

—Aquest estiu el club ha iniciat una campanya a Catalunya Nord “Fes-te soci de la USAP – Je deviens Socio”. La iniciativa és inspirada pels contactes que manteniu amb el Barça?

—Tenim uns lligams forts amb el Barça i evidentment ens inspirem de tot el que allà funciona. No anem pas a inventar la pólvora. El sistema del soci és bo perquè permet a la gent d'“apropriar-se” del club.

—Avui dia quines relacions manteniu amb el president Joan Laporta?

—Excel·lents. Ens agradaria poder concretar aquesta unió amb un acord oficial. Nosaltres hi estem preparats, en canvi el FC Barcelona necessita la unanimitat del seu consell d'administració, i avui encara faltarien uns vots.

—Concretament, què implicaria aquest casament?

—En primer lloc, ajudaria a fixar la identitat catalana a l'estat francès i a Europa. En segon lloc, ens permetria d'intercanviar tot el que concerneix al màrqueting. M'agradaria, per exemple, tenir els millors productes del Barça a les botigues de la USAP i a la inversa. Ens permetria també d'ampliar i establir el rugbi a Catalunya. La USAP de Barcelona jugarà enguany a primera divisió i podem ajudar a fer, d'aquest equip, un dels millors del campionat espanyol. Georges Coste, que va ser entrenador de la USAP i seleccionador d'Itàlia, hi fa una bona feina. Tenim un conveni amb la USAP de Barcelona, els seguim de prop. Uns entrenadors professionals d'aquí els ajuden, decidim junts els fitxatges, etc. Els millors jugadors del Barça jugaran un dia a la USAP o integraran el nostre centre de formació.

Sebastià Girard

Breus

El Correllengua tornarà a recórrer els Països Catalans

La Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana i Acció Cultural del País Valencià van presentar el dimarts 19 de juliol a Barcelona una nova edició del Correllengua. Els principals objectius d'aquesta iniciativa són reclamar un major ús social de la llengua catalana i defensar la seva unitat i oficialitat en tot el territori dels Països Catalans. El Correllengua 2005 començarà a Rià (Conflent) el 3 de setembre i acabarà a Perpinyà (Rosselló) el 5 de novembre, després de recórrer la majoria de comarques catalanes. Un dels actes centrals es farà a València el Nou d'Octubre, diada del País Valencià, amb la celebració d'una manifestació.

Una jutgessa es nega a casar dues dones a Dénia

El fet de negar-se a complir la llei demostra, segons la coordinadora general del Col·lectiu Lambda, que l'actual titular del Jutjat número 3 de Dénia (Marina Alta) “actua per un prejudici homòfob”.

El cas es va destapar la setmana passada, quan en va informar el Tribunal Superior de Justícia: malgrat la recent reforma del Codi Civil en l'àmbit estatal, que ja permet el matrimoni entre persones del mateix sexe, la jutgessa de Dénia, Laura Alabau, es va negar a inscriure al Registre Civil una parella formada per dues dones. Alabau, a més, va iniciar els tràmits per tirar endavant una qüestió d'inconstitucionalitat —que, en darrera instància, haurà de resoldre el Tribunal Constitucional espanyol— contra la llei 13/2005 d'1 de juliol.